

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 144. Genuenses ab hac concordia exclusi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Secul. XV. cordia agerent. Hanc ut eo certius procuraret, ultiro citroque cursitabat, jam Venetos & Florentinos, jam Franciscum Sfortiam convenit, tandemque tanta verborum vi cunctos ad concordiam permovit, ut pacem inter se ad principium Aprilis stabilirent. Vixum est omnibus res prodigio similis, quod Vir vitae quidem integritate, ac prudentia probatus, obscuri tamen nominis, ignotus, omnique auxilio destitutus rem perficere potuisset, quam Pontifex ipse cum universo Senatu Apostolico frustra molitus esset.

A.C. 1454.

§. CXLIV.

Genuenses ab hac concordia exclusi.

Igitur concordiae leges ita pactae fuere, ut ad præstitutam diem omnes convenirent, pacemque ratam haberent. Ei Alphonsus subscribere recusabat, eoquod, inquietabat ille, se inscio ac non sine Regiae auctoritatis contemptu facta esset. Miséri sunt itaque ad eum Legati, quos inter Cardinalis S. Crucis a Nicolao Papa decretus tanta dexteritate ac prudentia rem egit, ut pax illa, paucis quibusdam in Regis honorem mutatis, cum illo quoque in annos viginti quinque confirmata fuerit. Omnes Italiæ Principes in eam concordiae sententiam iverent, si Genuenses exceperis, qui ab hisce conventis exclusi fuere.

fuere. Enimvero Cardinalis S. Crucis, Sæcul. XV.
ceterique Legati nihil reliquum fecere, A.C. 1454.
ut Alphonso ob oculos ponerent, Genuenes
inter Italiæ Principes, qui mari pol-
lerent, non in postremis habendos, eo-
ramque cum ceteris unionem ad bellum
in Turcas necessariam esse. His tamen
Rex difficilem se præbuit, eosque ad con-
cordiæ leges admittere recusavit, nisi cer-
tis subjacerent conditionibus, quæ tamen
tales erant, quales ipsi acceptare omni-
no renuerent. Petiti enim ab eis, ut a
quarundam navium, quæ ipsis interceptæ
fuerant, repetitione desisterent, &
ad eum deferrent promissam olim pelvim
auream, quam ab aliquot annis pendere
ex eo intermisserant, quod non eam Rex
privatim muneris instar, sed ut tributum
publice, suisque Aulicis præsentibus ac-
cipere vellet. Nec deerant adhuc alia,
quibus Rex permotus, pacem cum Ge-
nuensibus sancire noluit: Scilicet tam alte
inhæserant Regis animo & captivitas
sua, & clades in Corsicana Insula ab
eis illata, ut nunquam ultra cessaret us-
que ad obitum terra marique eos vexare,
etiam postquam ii Regis Franco-
rum tutellæ sese commiserant.

§. CXLV.